

Bizim Hikayemiz

– Mecaz Adam · 26 Ocak 2017

Bir yaz saati sıcaklığında parmak uçlarıma dokunan.
Uğur böceğinin, kanat çırpmasıyla etrafa neşe saçılan.
Bir yaz gününde rastladım aşkların en güzeline.
Kanım nasıl kayıyor, aşka nasıl heveskâr yüreğim.
Taşı sıksam toz ederim.
İşte böyle başladı hikâyemiz

Kalktı gönlümün göğünden kara bulutlar.
Aşka kıt'a durdum, bitmez saygım.
Güneşi selamladı göçmen kuşlar, yerleşik zamanda.
Sabaha beş kala, kalkan vapurların arkasından el sallarken martılar.
Ben demli bir çayın buğusunda gözlerine bakmaya doyamıyorum.
Kimi görsem aşka imrenen, önce kendinden geç diyorum.
Sonra aşkı selamlarsın...

Aşkın hudutsuzluğunda gezerken,
Zamanın nasıl geçtiğinden habersiz,
Kuşlarla aynı şarkıyı mırıldanmak,
İşte huzur, işte gerçek aşk...

Ve sen sevdiğim.
Kestane rengi saçları rüzgârla raks eden kadını.
Elinde bir çay bardağı, benden bir şiir bekliyorsun.
O anda ne bir araba sesi,
Ne de bir çocuk ağlaması,
Kimsede çıt yok.
Aşktan konuşuyoruz.
Ve karışıyoruz aşkın içine.
Şiir bittiği zaman elin ellerimde,
Gündüzde güneş sıcaklığı,
Gece de ayın ziyası.
Ve bana bakan gözlerinin ışıltısı.
Üçünüz birden karışılıyorsunuz içime.
Yokluğun ki kabir azabı,
Rabbim yaşatmasın o günleri...